

(อ.ม.๓๔)
คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.๗/๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๒๗/๒๕๖๘

ในพระปรมາṇīเรยพระมหากาᜑตรី ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือสุขสมภักตร์ หรือ	ผู้คัดค้าน
	นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร ที่ ๑	
	นางวีไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ หรือวิรัตนจันทร์ ที่ ๒	
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ที่ ๓	
	นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีบิดาชื่อนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์

ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นมารดา และผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ผู้ถูกกล่าวหาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและผู้คัดค้านที่ ๑ ต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งพบว่าผู้ถูกกล่าวหามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือน มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ จึงมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนโดยการเปรียบเทียบทางบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้วเห็นว่ารายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา บิดาของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๘,๔๒๔.๕๙ บาท เพิ่มขึ้นผิดปกติ มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหามีหนังสือซื้อขายและผู้ร้องไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารเพิ่มเติมแล้วพอฟังได้ว่าทรัพย์สินบางรายการไม่ใช่ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติ แต่ยังคงมีทรัพย์สินในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม ๑๒ รายการเพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๓๖,๘๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ได้แก่ (๑) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามคำแหง ๒ บัญชีเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ฝาก ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ดอกเบี้ย ๘๔,๘๕๓.๔๒ บาท รวม ๓,๐๘๔,๘๕๓.๔๒ บาท (๒) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบีกซี บางนา-ตราด บัญชีเลขที่ ๑๗๗-๒๘๑๖๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕

ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕
 ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕
 ฝาก ๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕
 ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท (๓) เงินฝาก
 ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสามัคคี (นนทบุรี) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๙
 ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕
 ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕
 ฝาก ๒๐๑,๐๐๐ บาท รวม ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท (๔) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
 สาขาซอยวัดปัวขวัญ (นนทบุรี) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๑
 วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ดอกเบี้ย ๖๗๘.๐๘ บาท
 รวม ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท (๕) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยวัดปัวขวัญ
 (นนทบุรี) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕
 ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕
 ดอกเบี้ย ๓๑,๖๖๔.๓๘ บาท และวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ดอกเบี้ย ๓๑,๖๖๔.๓๘ บาท
 รวม ๒,๐๖๓,๓๒๘.๓๘ บาท (๖) เงินฝากธนาคารสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน
 บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท
 และวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐,๐๐๐ บาท รวม ๑๕๐,๐๐๐ บาท (๗) เงินฝากธนาคารกรุงเทพ
 จำกัด (มหาชน) สาขารอยเอ็ด บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๒๒
 กันยายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗
 ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗

- ๔ -

มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๖๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๙
 มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๖๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๔
 พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๙
 กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐
 สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓
 ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๔๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวม
 ๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท (๙) เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คานเนล บัญชี
 เลขที่ ๔๘๔-๑-๐๐๘๓๓-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๒๙๔,๐๐๐ บาท
 (๙) เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คานเนล บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-
 ๐๖๔๕๐-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๒๗,๐๐๐ บาท วันที่ ๕ เมษายน
 ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๑๕
 พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๖๒๗,๐๐๐ บาท (๑๐) เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา
 จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คานเนล บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๙๙๑-๗ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ วันที่ ๔
 มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗
 มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท และ
 วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท (๑๑) ที่ดินโฉนดเลขที่
 ๘๗๘๖๘, ๘๗๘๗๐, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๔, ๘๗๘๗๕, ๘๗๘๗๖, ๘๗๘๗๗, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๓,
 ๘๗๘๗๕, ๘๗๘๗๗, ๘๗๘๗๐, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๔, ๘๗๘๗๕, ๘๗๘๗๗, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๓
 ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓
 ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันรวม ๑๙ แปลง ราคา ๗๐๐,๐๐๐ บาท และ (๑๒) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ แล้ว

๒๕๒๗๔ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๔ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกรด จังหวัดนนทบุรี มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถือกรรมสิทธิ์ ราคา ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อพิจารณาหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาบันทึกถ้อยคำของผู้คัดค้านทั้งสาม พยานเอกสารและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินดังกล่าวแล้วเห็นว่าทรัพย์สินทั้ง ๑๒ รายการ ผู้ถูกกล่าวหาได้มายื่นร่างรายผิดปกติ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติอย่างที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๔, ๘๗๘๗๕, ๘๗๘๗๖, ๘๗๘๗๗ ถึง ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๘๑, ๘๗๘๘๒ และ ๘๗๘๘๓ รวม ๑๙ แปลง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๔ เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๗-๒๘๑๖๐๐-๔ และธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๐๙๗๓-๔ ซึ่งบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ และธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๔๙๙๑-๗ ซึ่งบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ และเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๔๙๙๑-๗ ไว้เป็นการชั่วคราว และมีหนังสือส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสารพยานหลักฐานและความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลมั่งให้ทรัพย์สินที่ร่างรายผิดปกติตามเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่อัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ในประเด็นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนกรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่างรายผิดปกติหรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่าสามารถยกเรื่องขึ้นพิจารณาได้หากเรื่องดังกล่าวมีหลักฐาน ปรากฏชัดแจ้งและเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้ผู้ถูกกล่าวหา จะพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินกว่า ๕ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ และเป็นการได้ส่วนผู้ถูกกล่าวหา พ้นจากตำแหน่งมาไม่เกิน ๑๐ ปี ตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง ประกอบกับความผิดร้ายผิดปกติเป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งกำหนดว่าในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติให้ถือว่าเป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่โดยกฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งอดถอน หรือผู้มีอำนาจให้พ้นจากตำแหน่งมีอำนาจ สั่งไล่ออก หรือดำเนินการถอดถอนได้โดยไม่ต้องสอบสวน หรือข่มติงจากคณะกรรมการรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล ซึ่งการที่กฎหมายได้กำหนดเนื้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คดีร้ายผิดปกติมีลักษณะของการกระทำความผิดร้ายแรง ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกเรื่องขึ้นพิจารณาและยกเหตุอันควรสงสัยขึ้นได้ตามมาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๙ วรรคสอง เป็นไปตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ด้านกฎหมาย) ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ และตามความเห็นชอบของคณะกรรมการอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งคณะกรรมการได้ประชุมร่วมกันแต่ทั้งสองฝ่ายไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีได้ อัยการสูงสุดจึงส่งรายงานการได้ส่วนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบคืน ผู้ร้อง จึงยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อของ ผู้คัดค้านทั้งสามรวมมูลค่า ๓๖,๘๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ตกเป็นของแผ่นดินให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สินดังกล่าว หรือเอกสารที่เกี่ยวกับการรับช่วงทรัพย์ของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวพร้อมกับให้โอนกรรมสิทธิ์หรือชำระเงิน ๓๖,๘๓๐,๙๖๐.๒๖บาท พร้อมดอกผลแก่แผ่นดินโดยกระบวนการคดัง หากไม่อนโน้มไว้ด้วยกรณีใด ๆ หรือไม่สามารถบังคับคดี เอาแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ให้ผู้ถูกกล่าวหาชดใช้เงินหรือบังคับคดีเอาแก่ ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาตามสัดส่วนของมูลค่าทรัพย์สินที่ขาดอยู่ ให้แผ่นดินแทนจนครบถ้วน

หากไม่โอนให้ถือเอาคำสั่งศาลแทนการแสดงเจตนา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๕, ๑๙ ประกอบมาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี เป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕ (๑๖) ตำแหน่งเทียบเท่าข้าราชการประเทอนวยการระดับต้น ไม่มีข้าราชการในสังกัดสำนักงานนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา จึงไม่มีอำนาจสั่งการ ควบคุม หรือกำกับให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการ หรืองดเว้นกระทำการ หรือกระทำการใด ๆ ไปในทางทุจริตหรือประพฤติมิชอบ เพื่อแสวงหาประโยชน์หรือเรียกค่าตอบแทนให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่น ไม่ว่าทั้งทางตรงและทางอ้อม และลาออกจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ แล้ว ตามบทบัญญัติมาตรา ๕๕ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ห้ามคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้รองรับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะตามมาตรา ๕๕ (๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือ วันยื่นคำร้องวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ หรือเกินกว่า ๑๐ ปี กว่า ๑ ปีเศษ และตามมาตรา ๕๕ (๓) ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ทั้งในกรณีนี้ยังไม่มีความชัดเจนว่าความร้ายผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใด

- ๙ -

ที่แสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหาระทำความผิดร้ายแรงที่จะเข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๕๕ ที่จะให้อำนาจแก่คณะกรรมการ พ.ป.ช. ในการไต่สวนผู้ที่พ้นจากตำแหน่งไปเกิน ๕ ปี และยังอยู่ในเวลา ๑๐ ปี ที่สามารถยกเหตุแห่งความสงสัยไว้รับพิจารณาและไต่สวนต่อไปตามมาตรา ๕๙ ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติกรรมและหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหา้มีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง ไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน และขอชี้แจงว่า เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา เงินฝาก ๖ รายการ เป็นเงินที่ได้รับจากสินสอดทองหมั้นจากผู้คัดค้านที่ ๒ มอบเงินสด ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจากครอบครัวผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินสด ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามประเมณีการหมั้น เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และวันแต่งงานเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ รายการอื่นเป็นดอกเบี้ย สำหรับที่ดินเปล่าจำนวน ๑๙ แปลง ที่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการร่วมกันซื้อ ผู้คัดค้านที่ ๓ มิได้อีกกรรมสิทธิ์แทนผู้ถูกกล่าวหา ส่วนเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๗-๒๘๑๖๐๐-๙ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ สำหรับใช้และซื้อขายหุ้น วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินที่ได้จากการขายรถ Ferrari วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ รวม ๘ รายการ เป็นเงินประกันค่ารถ Ferrari ซึ่งนายพิตินันทน์หรือตัวแทนของนายพิตินันทน์โอนมาให้ หรืออาจจะเป็นเงินที่ลูกค้าของผู้คัดค้านที่ ๑ โอนมาเป็นค่าเครื่องประดับเล็ก ๆ น้อย ๆ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ สำหรับใช้และซื้อขายหุ้น เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๔๕-๒๐๗๗๗๗๗๙-๙ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ วันที่

๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินสดส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ เพื่อใช้หมุนเวียนในบัญชีและเป็นเงินสดที่ได้จากบริษัทโปรดี คอนเซปต์ จำกัด ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๑ ให้การต่อคณะกรรมการฯ ไว้ว่าเป็นเงินที่โอนมาจากบัญชีเงินฝากบริษัทโปรดี มีเดีย จำกัด เลขที่ ๓๔๔-๒๐๗๖๔๘๓ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาเปิดบัญชีเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ และในวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากของบริษัทโปรดี มีเดีย จำกัด ๖,๘๘๘,๘๘๘ บาท โดยโอนเงิน ๑,๘๘๘,๘๘๘ บาท มาฝากบัญชีนี้ และทยอยถอนเงินออกเพื่อใช้จ่ายและนำเงินเข้าบัญชีด้วยตนเอง เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๔๔-๑๐๑๒๐๕-๖ เป็นเงินที่โอนมาจากบริษัทโปรดี มีเดีย จำกัด เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๔๔-๑๐๑๓๐๓-๖ เป็นเงินถอนมาจากบัญชีเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๔๐๐-๙ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๐๐๓,๐๐๕.๑๑ บาท ๒ รายการ ต่อมาวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ นำเงินสดที่ถอนมาฝากเข้าเพื่อเปิดบัญชีเงินฝากประจำ ที่แบ่งเป็นสองยอดเนื่องจากเจ้าหน้าที่ธนาคารแนะนำหากจำเป็นต้องใช้เงินบางส่วนจะถอนเพียงบางส่วน ส่วนที่เหลือจะได้รับดอกเบี้ยต่อไปจนครบกำหนด เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕๕-๙ เป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ เงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ อาจจะเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ เปิกมาจากการรับชำระหนี้ หรือเป็นเงินที่ได้จากการนำทองคำที่เก็บสะสมไปขายและเป็นเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดิน บัญชีดังกล่าวเปิดมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๔ เพื่อรับเงินที่นายวงศ์ศักดิ์สามีฝากเข้าเพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๔๔-๑-๐๐๙๗๓-๔ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ ขายทองที่สะสมไว้และเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดินนำมาฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๔๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕

ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินของผู้คดค้านที่ ๒ ได้กำไรจากการขายทองและได้เงินจากการเป็นนายหน้าค้าที่ดินนำมายฝากเข้าบัญชี ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๗๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้คดค้านที่ ๑ นำเงินสดมาให้ผู้ถูกกล่าวหาไปชำระค่ามัดจำบ้าน เมื่อถึงวันชำระงวดสุดท้าย ผู้คดค้านที่ ๑ นำเงินสดมาให้ผู้ถูกกล่าวหา ไปชำระค่ามัดจำบ้าน เมื่อถึงวันชำระงวดสุดท้าย ผู้คดค้านที่ ๑ นำเงินสดอีก ๙๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาให้ผู้ถูกกล่าวหาไปดำเนินการต่อ ส่วนเงินอีก ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินได้มาจากการแต่งของผู้คดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหา โดยผู้คดค้านที่ ๒ มอบให้ ๓,๔๔๐,๐๐๐ บาท และนางไฟลินมาดา ผู้คดค้านที่ ๑ มอบให้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือเป็นเงินที่ได้มาจากการขายรถยนต์ Ferrari ผู้ถูกกล่าวหานำมาให้ผู้คดค้านที่ ๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เก็บไว้เป็นเงินสด ที่เป็นชื่อของผู้คดค้านที่ ๒ เนื่องจากผู้คดค้านที่ ๑ เกรงว่าผู้ถูกกล่าวหาจะนำบ้านพร้อมที่ดินไปขาย จึงโอนใส่ชื่อผู้คดค้านที่ ๒ และเงินฝากของผู้คดค้านที่ ๓ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๔๔-๑-๐๑๘๙๑-๗ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นเงินที่ผู้คดค้านที่ ๓ ได้จากการเล่นหุ้น Forex ดังนั้น ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นรายได้จากการทำมาหากินโดยสุจริตของผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัว จึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้องผู้คดค้านที่ ๑ ยืนคำคดค้านว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมาตรา ๓๕ กำหนดว่า การกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้ร่ำรวยผิดปกติ ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาอยังดำรงตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งไม่เกิน ๕ ปี และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕, ๕๗, ๑๗๘

เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่วมผิดปกติโดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ สืบเนื่องจากการเบรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน จึงแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี ร่วมรายผิดปกติ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนั้นเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ร้องยื่นคำร้องวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ซึ่งเกินกว่า ๕ ปี คดีจึงขาด อายุความแล้ว และขอซี้แจงเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๑๙-๒๘๑๖๐๐-๘ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวที่ถอนจากบัญชีอื่นนำมาเข้าบัญชีนี้ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จำไม่ได้แต่ไม่ได้รับโอนจากผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวที่ถอนจากบัญชีอื่นนำมาเข้าบัญชีนี้สำหรับเป็นค่าใช้จ่าย และวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวที่ถอนจากบัญชีอื่นนำมาเข้าบัญชีนี้เพื่อใช้สำหรับซื้อขายหุ้น เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๔๔-๑๐๗๗๗๗-๘ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ รวม ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท ทั้งหมดเป็นเงินโอนจากบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสามัคคี (นนทบุรี) เลขที่ ๓๔๔-๑๐๗๖๔๘-๓ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหาและ/หรือ ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวนเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาเปิดเป็นบัญชีนี้เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๔๔-๑๐๑๒๐๕๕-๖ รวม ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท ขอซี้แจงว่าจำนวนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าได้รับโอนมาจากผู้ถูกกล่าวหา และการที่ ผู้คัดค้านที่ ๑ จำที่มาของเงินไม่ได้หรือไม่มีการถอนเงินจากบัญชีอื่นมาเข้าบัญชีนี้และซี้แจงต่อ คณะกรรมการไต่สวนไม่ได้ก็ไม่ผิดปกติเนื่องจากเรื่องเกิดมานานแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้อีกครองแทน

ผู้ถูกกล่าวหา เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๔๔-๑๐๑๓๐๓-๖ รวม ๒,๐๖๓,๓๒๘.๗๖ บาท เป็นเงินที่ถอนมาจากบัญชีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๔๐๐-๙ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๐๐๓,๐๐๔.๑๑ บาท รวม ๒ รายการ จากนั้นนำมาเปิดบัญชีนี้ และเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๘ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ และวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินเพียงเล็กน้อยที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้มา จากการทำงานและไม่ได้ถือครองแทนผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนหย่ากัน เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖ ระหว่างอยู่กินด้วยกัน ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่เคยได้รับเงินหรือทรัพย์สินจากผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ จดทะเบียนสมรสกับนายໂກສล สุขสมภักตร์ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๗ ตามคำร้องของผู้ร้องที่ขอให้รับเงินในบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ นั้นเป็นเพียงข้อสันนิษฐานไม่มีพยานหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่าเงินในบัญชีดังกล่าวได้มาจากผู้ถูกกล่าวหาจึงมิใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ถือครองแทน ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒ ยืนยันว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหา้มีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน เอกชน หรือผู้ได้มาก่อน เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จึงเกินกว่า ๕ ปี คดีขาดอายุความแล้ว และขอเชี้ยวิงเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๕-๖ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๕ ถึง

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากการไต่สวนของผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสามและผู้ร้องเล่าข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุตรของนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ กับผู้คัดค้านที่ ๒ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ขณะเกิดเหตุมีผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขานิการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกจากเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบบังคับสูงสุดว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบบังคับสูงสุดว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปีวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โดยเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบบังคับสูงสุดว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบบังคับสูงสุดว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วให้มีผลเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบบังคับสูงสุดนี้ และตามมาตรา ๒๘ (๓) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและคู่สมรส ผู้ร้องตรวจสอบความถูกต้องและความมืออาชีวะรวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจาก

ตำแหน่งเปรียบเทียบกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งพบร่วมกับทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้ร้องมีเหตุสังสัยว่าผู้ถูกกล่าวหารำร้ายผิดปกติ จึงมีมติและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามคำสั่งที่ ๘๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ และที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ เอกสารหมาย ร.๕ และ ร.๖ จากการไต่สวนข้อเท็จจริงมีพยานหลักฐานที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาร่วมกับผู้ถูกกล่าวหารำร้ายผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติทั้งที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหาผู้คัดค้านทั้งสามและนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๔,๔๗๔.๔๘ บาท จึงแจ้งข้อกล่าวหาราเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ตามบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาราเอกสารหมาย ร.๒๓ ผู้ถูกกล่าวหายืนยันหันสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยว่า佳เพิ่มเติมต่อคณะกรรมการไต่สวนในวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ ตามเอกสารหมาย ร.๒๖ และ ร.๒๔ คณะกรรมการไต่สวนรวมพยานหลักฐานและไต่สวนพยานบุคคลแล้วมีความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหารำร้ายผิดปกติโดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหาระและผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท แล้วส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการแต้อัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์พอเนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจยกเรื่องขึ้นพิจารณา เพราะผู้ถูกกล่าวหารับพันจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาราไปแล้วเกินห้าปี โดยไม่ปรากฏกรณีที่เข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้เป็นเหตุให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องฟ้องคดีของเป็นคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหายืนยันคำคัดค้านแก้ไขคำคัดค้านและคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยข้อความเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมาย ผู้คัดค้านที่ ๒ ยื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้าน ผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓ ยื่นคำคัดค้าน สรุปใจความว่า ผู้ถูกกล่าวหาราพันจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพันจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ทั้งในกรณียังไม่มีความ

ชัดเจนว่าความร้ายผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการใดความผิดร้ายแรงที่จะเข้าข่ายกเว้นตามมาตรา ๕๕ ซึ่งให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนผู้ที่พ้นจากตำแหน่งไปเกิน ๕ ปี แล้วได้ และยังอยู่ในเวลา ๑๐ ปีที่สามารถเหตุแห่งความสงสัยขึ้นได้สวนต่อไปตามมาตรา ๕๙ ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติกรรมและหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่กระทำการใดก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียน ถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นได้สวน การยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นได้สวนไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ ในปัญหาที่ผู้ร้องมีนางสาวสุภารณ์ พฤกษ์ชัยกุล กรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงคดีนี้เป็นพยานเบิกความว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีอำนาจยกเรื่องกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติและยกเหตุอันควรสงสัยขึ้นได้สวนได้เนื่องจากมีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ๕ ปี ก็ตาม แต่เป็นการไต่สวนขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งมาแล้วยังไม่เกิน ๑๐ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๙ วรรคสอง สำหรับความผิดฐานร้ายผิดปกติกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อันเป็นคดีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นกับรัฐอย่างร้ายแรง ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๒ วรรคสาม ที่กำหนดให้การกระทำการทุจริตต่อหน้าที่และกำหนดโทษให้เลือกหรือที่เป็นความผิดฐานร้ายผิดปกติให้ถือว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่และกำหนดโทษให้เลือกหรือ

ถอดถอนจากตำแหน่งแล้วแต่กรณี ซึ่งแตกต่างจากคดีทุจริตทั่วไป และตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง (๑) ถึง (๓) กำหนดให้คณะกรรมการฯ สามารถมอบหมายเรื่องกล่าวหาไปยังหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่และอำนาจป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพื่อดำเนินการแทนได้ในกรณีที่มิใช่ความผิดร้ายแรงแต่ไม่รวมถึงกรณีร้ายแรงผิดปกติ แสดงให้เห็นว่าเรื่องกล่าวหาว่าเจ้าพนักงานของรัฐร้ายแรงผิดปกติเป็นเรื่องกล่าวหาที่เป็นความผิดร้ายแรง องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมาก เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ บัญญัติห้ามมิให้คณะกรรมการฯ ยกเรื่องขึ้นพิจารณาหากผู้ถูกกล่าวหาพันจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพันจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ๕ ปี แสดงว่ากฎหมายห้ามมิให้คณะกรรมการฯ ยกเรื่องขึ้นพิจารณาหากผู้ถูกกล่าวหาพันจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพันจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ๕ ปี เว้นแต่จะเข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่บัญญัติว่า เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการฯ เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแม้บทบัญญัตามาตรา ๕๕ จะบัญญัติอยู่ในหมวด ๒ การไต่สวน แต่มาตรา ๑๑๕ วรรคสอง ก็บัญญัติให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินการกรณีร้ายแรงผิดปกติโดยอนุโลม สำหรับคดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาพันจากตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีอันเป็นเจ้าพนักงานของรัฐเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ แต่คณะกรรมการฯ เพิ่งมีมติในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๗ ว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายแรงผิดปกติ เกินกว่า ๕ ปี หลังจากผู้ถูกกล่าวหาพันจากตำแหน่งแล้วดังนั้น หากคณะกรรมการฯ จะยกเรื่องขึ้นพิจารณาจำต้องแสดงให้เห็นว่า กรณีของผู้ถูกกล่าวหาต้องปรากฏหลักฐานโดยชัดแจ้งว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ก่อขึ้นหรือมีส่วนร่วมในการกระทำและการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงตามเงื่อนไขข้อยกเว้น แต่ตามทาง

ใต้ส่วนได้ความเพียงว่าที่ผู้ร้องยกคดีขึ้นใต้ส่วนด้วยเหตุอันควรสงสัยนั้นมาจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือนของผู้ถูกกล่าวหา โดยไม่ได้ความว่าทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่างรายผิดปกติตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกขึ้นพิจารณาเป็นคดีนี้ ผู้ถูกกล่าวหากระทำการใดอันเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาตำแหน่งประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรีเทียบเท่าข้าราชการประเภทอำนวยการระดับต้น ไม่มีข้าราชการในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ได้บังคับบัญชา จึงไม่มีอำนาจสั่งการ ควบคุม หรือกำกับให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการหรืองดเว้นกระทำการในลักษณะที่จะให้คุณให้โทษ อีกทั้งระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาตำแหน่งไม่ปรากฏว่ามีบุคคลใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่างรายผิดปกติแม้ความผิดฐานร่างรายผิดปกติ กวามพยายามกำหนดให้เป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่และกำหนดโทษให้เลื่อกหรือถอดถอนจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๗๒ วรรคสามและวรรคท้าย ก็เป็นเรื่องที่กฎหมายบัญญัติให้ถือว่ากรณีร่างรายผิดปกติเทียบได้กับการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาใช่ดุลพินิจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาว่าร่างรายผิดปกติเท่านั้น ซึ่งตามพฤติกรรมในคดีนี้ยังไม่ปรากฏหลักฐานโดยชัดแจ้งว่ามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงประการใดอันจะเข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้ และที่ผู้ร้องอ้างว่าการยกเรื่องขึ้นใต้ส่วนเป็นการยกขึ้นด้วยเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่างรายผิดปกติตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกขึ้นใต้ส่วนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหา การดำเนินการใต้ส่วนตลอดจนการยื่นคำร้องคดีนี้ของผู้ร้องชอบด้วยกฎหมายแล้วนั้นเห็นว่า มาตรา ๕๙ วรรคสอง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ

ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพันจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นได้ส่วนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องพันจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพันจากตัวแทนดังกล่าว แล้วแต่กรณี แสดงว่าบทบัญญัตินี้เป็นบทบัญญัติคนละกรณีกับมาตรา ๕๕ กล่าวคือ กรณีตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง เป็นเรื่องกรณีที่มีบุคคลอื่นนอกจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ร้องกล่าวหาว่าเจ้าพนักงานของรัฐร้ายผิดปกติ เพราะถ้อยคำในบทมาตรานี้ระบุแต่เพียงคำว่า “ผู้ถูกร้อง” เท่านั้น มิได้กล่าวถึง “ผู้ถูกกล่าวหา” ดังเช่นที่มาตรา ๕๕ บัญญัติไว้ด้วยแต่อย่างใด อันเป็นคนละขั้นตอนกับอำนาจการรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๕๕ โดยหากบุคคลใดจะร้องว่าเจ้าพนักงานของรัฐร้ายผิดปกติ ก็ต้องร้องภายในระยะเวลาที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพันจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปี เช่นเดียวกัน แม้บทบัญญัตามาตรา ๕๙ วรรคสอง จะให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่บุคคลอื่นได้กล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีมีเหตุอันควรสงสัยขึ้นได้ส่วนได้ก็ตาม แต่บทบัญญัติตั้งกล่าวก็บัญญัติไว้ชัดเจนว่า กรณีต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ ด้วย กล่าวคือ หากมีบุคคลได้ร้องกล่าวหาหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จำต้องพิจารณาว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้หรือไม่ด้วยคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเลือกแปลความโดยอาศัยแต่เพียงเฉพาะกรณีมีเหตุอันควรสงสัยตามบทบัญญัติในมาตรา ๕๙ วรรคสอง ตอนท้าย แล้วใช้อำนัจรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาโดยมิได้นำเงื่อนไขหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๕ มาบังคับใช้แก่กรณีด้วยทั้งที่บัญญัติมาตรา ๕๙ วรรคสอง ตอนต้น บัญญัติไว้อย่างชัดเจนหาได้ไม่ เพราะจะส่งผลให้เป็นการแปลความกฎหมายที่ขยายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อย่างกว้างขวางและปราศจากกฎหมายรับรอง ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม

- ๒๑ -

แก่ฝ่ายผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหา การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่องผู้ถูกกล่าวหารำร้ายผิดปกติ ขึ้นพิจารณาจึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อทรัพย์สินที่อ้างว่ารำร้ายผิดปกติตามคำร้องในคดีนี้เป็น ทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นได้ส่วนข้อเท็จจริงได้เสียแล้ว ผู้ร้องยื่นไม่มี อำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าว ตกเป็นของแผ่นดิน เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้วจึงไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไป

พิพากษายกคำร้อง.

นายศุภเมือง บุญประสงค์

นายชวัลิต อิศรเดช

นายนพดล คงรินทร์

นายทรงคลด บุญชุกคล

นายดุสิต ฉิมพลี

นายไสวณ พรมสุวรรณ

นายเพิ่มศักดิ์ สายสีทอง

นายไสวเกษ วัฒนพันธุ์

นายวรุ่งค์พร จิระภาค

